

Kyriak D. Zancoff отишълъ по далекъ. Но този напредъкъ ний не разбираме подъ пространитѣ логически умованія, употребени при секое нужно опредѣленіе въ граматикъ-тъ Не. Толкосъ логически та вече досадни и, ако смѣж да кажъ, невразумителни даже расправки, ний, ако не осждимъ, нема да похвалимъ. Рекохъ това не. Напредъкъ-тъ, спорѣдъ насъ, ся състои само въ нѣколко но *существени* законе.—Пръво на което имаме да се радваме въ граматикъ-тъ отъ Г. Момчиловъ, ъ това дѣто ни посочва въ етимологиѣ-тъ *коренъ* на дума-та, така и *спомогателни букви* и *слогове* и *окончания* (приставки?) Тѣй Г. Момчиловъ ни прѣдставя рѣчи-тѣ въ истинъ-тъ имъ зглобъ, пощо ни посочва такъвъ единъ законъ, чрѣзъ който едва отъ сега на тамъ ще можемъ да освоимъ думи-тѣ.—Въ менуваніе-то (склоненіе-то) на имена-та Г. Момчиловъ разумѣлъ праведно *потрѣбъ-тъ* и на родителния падежъ, па го и положилъ като необходимъ въ склоненія-та.—Въ глаголе-тѣ Г. Момчиловъ ъ показалъ такожде голѣмъ напредъкъ. Истина, чи и той дѣли глаголи-тѣ на три голѣми дѣла (спрѣженія), но веднѣга, както видѣхме, почнува и поделеніе на класи, примѣръ твърдѣ похвалени за съвършенство. И въ при-туркъ-тъ (стр. 100) Г. Момчиловъ ъ посочилъ нѣколко законе, които щжтъ да на ученици-тѣ единъ, доста ясенъ погледъ въ изводство-то на рѣчи-тѣ. При това негли ще ся намѣрятъ още нѣкои правила, неположени отъ други, нарочно въ онѣзи мѣста които ний не зехме подъ прегледъ.—Това ъ щото намѣрихме за *ново* *), внесено въ Бѣлг. граматикъ; това и казахме и мислимъ, че нема да згрѣшимъ, ако приложимъ, че тази граматикъ на Г. Момчиловъ ъ прѣдходница на съвършене-та ни граматика. Благодареніе за това на Г. Момчиловъ; но колко му благодаримъ за досегашни-те трудове, които ъ положилъ за обогатяваніе-то на бѣдна-та ни книжнина, толко ще усилимъ молби-тѣ си да храни и за напредъ тѣзи благородни чувства къмъ бѣлгарска-та просвѣта; и дай Боже при: *писменица на славянскій-а языкъ, Сборникъ отъ образци за изучаваніе-то на старобѣлгарскія языкъ . . . и граматика-та за новобѣлгарскія языкъ, да видимъ* още нѣкои сериозни дѣла, написани отъ трудолюбиво-то перо на работна-та му десница.

Н. Пръвановъ.

Въ Ломъ 16 Марта 1868.

-).
- Родителния падежъ ъ употребѣнъ оцъ отъ Огца Небъга и, Иванца Андреова.